

4. kapitola



„Ahoj,“ přivítala mě Saša druhý den ráno, když jsem dorazila na roh ulice, kde na mě s Taylor už čekaly. Každý den jsme se tam scházely a pokračovaly pak do školy společně. Tentokrát jsem za to byla obzvlášť vděčná.

„Všechno v pořádku?“ starala se Taylor. Byl svěží podzimní den a Taylor měla na sobě světle modrou mikinu s nosorožci, která jí moc slušela. „Ani jsi večer nenapsala!“ Vždycky jsme si večer všechny tři vyměnily textovky, i když se třeba nic

významného nestalo. Ale já včera mobil vypnula a s veškerou vervou se věnovala učení.

Saša se na mě pozorně podívala. „S tebou něco je,“ poznala hned. „Co se stalo?“

V hlase jí zazněla obava a mně to úplně stačilo k tomu, abych se rozbřečela. „Naši se mnou včera probírali...“ odpověděla jsem rozechvělým hlasem, „... moje problémy ve škole.“

Kamarádky čekaly, až naberu dech. „Chtějí mě dát na tu soukromou školu Modré sady.“

Saša hlasitě vyjekla.

„A jestli mě budou ochotni přijmout, mám tam začít už od ledna,“ dodala jsem.

Taylor vytřeštila oči. „To nemůžou myslet vážně!“ vyhrkla.

Jako vždycky se mi ulevilo, když jsem se mohla kamarádkám svěřit.

„Myslí to vážně,“ potvrdila jsem. „Jsou přesvědčení, že bych tam měla lepší známky, protože tam ve třídách není tolik žáků jako u nás.“

„Ale přece nás nemůžeš opustit,“ zabědovala Saša.

Vykročily jsme do školy. Najednou zafoukal vítr a listí na chodníku začalo poletovat.